

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Ἐξοχώτατος Κύριος Δάνδολος Ἀντιστόλαρχος τῆς Α. Κ. Β. Μ. ὅστις πρὸ ἡμερῶν εὐρίσκετο μετὰ τὸ δίκρον τῆς Α. Κ. Β. Μ. ἐλλειμνισμένος ἐνταῦθα, μαθὼν τὴν ἀγγελίαν, ὅτι δύο Ἑλληνικαὶ γολέται, διωρισμέναι εἰς τὸν ἀποκλεισμόν τῶν κόλπων Π. Πατρῶν καὶ Κορίνθου ἕως εἰς τὰ μέρη τῆς Πρεβέζης, κατέσχον τέσσαρα πλοῖα φέροντα σημαίαν τῆς Α. Κ. Β. Μ., τὴν κυριακὴν (17 τοῦ παρόντος) μετὰ μεσημβρίαν ἔστειλε καὶ ἐπάρη χωρὶς νὰ θελήσῃ νὰ δώσῃ οὔτε στιγμιαίαν διορίαν, τὰ ἔγγραφα ἐνὸς τῶν κατασχεθέντων πλοίων (τὰ ὅποια ἦσαν φερμένα εἰς τὸ θαλάσσιον δικαστήριον, διὰ νὰ γένῃ κατὰ νόμους ἢ κρίσις· τὰ δὲ τῶν ἐτέρων ἐπεριμένοντο εἰσέτι). Ἡ Κυβέρνησίς μου, ἥτις ἦτο ἤδη πληροφορημένη, ὅτι τὸ φορτίον τοῦ προκειμένου πλοίου ἦτο Τουρκικὴ ἰδιοκτησία, καὶ τὰ ἔγγραφα ὅλως οἰκονομικά, βλέπουσα ἐφ' ἐνὸς μέρους τὸ μέγα ἄδικον, τὸ ὅποιον ὁ Ε. Κ. Δ. ἐπεχειρεῖ νὰ πράξῃ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους δια τοιαύτης βιαστικῆς πράξεως, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐπιθυμοῦσα νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ τὴν Ἐξοχότητά του, ἔστειλε δύο ἀπεσταλμένους της, δια νὰ καθυπατάλουν τὰ εἰρημένα ταῦτα ἔγγραφα ὑπ' ὅψιν αὐτοῦ, καὶ τὸν παραστήσουν ὅποια εἶναι τὰ ἔγγραφα ταῦτα, καὶ οὕτω νὰ τὸν καταπείσουν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ δίκαιον, συγκατατιθέμενος νὰ κριθῇ ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος λεία. Ὁ δὲ Ε. Κ. Δ. καὶ μολονότι ἐπληροφορήθη ἐκ τῶν ἔγγραφων ταῦτα εἶναι οἰκονομικά, καὶ ὅτι τὸ φορτίον τοῦ προκειμένου πλοίου εἶναι Τουρκικὴ ἰδιοκτησία, μολοντοῦτο ἐπιμένων εἰς τὴν δεσποτικὴν αὐτοῦ ἐπιθυμίαν, καὶ καταχρώμενος τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Κυβερνήσεώς μου, ἥτις ἐμπιστευθεῖσα ἔστειλε τὰ ἔγγραφα πρὸς αὐτὸν, ἐπῆρε δυναστικῶς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀπεσταλμένων αὐτὰ ταῦτα τὰ ἔγγραφα, μὴ θελήσας νὰ ἔλθῃ καὶ ἀντίγραφα τούτων· εὐχαριστήθη δὲ μόνον νὰ ἀποστείλῃ αὐτοὺς πρὸς τὴν Κυβέρνησίν μου, συνωδευμένους μετὰ τινος τῶν ἀξιωματικῶν του, διὰ νὰ μαρτυρήσῃ ὅτι παρὰ θέλησιν αὐτῶν ἐπῆρε τὰ ἔγγραφα ὁ Ε. Κ. Δ. Ταῦτα μὲν ἐπράχθησαν ἐνταῦθα.

Τὴν δὲ νύκτα τῆς κυριακῆς πρὸς τὴν δευτέραν, ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν ὁ Ε. Κ. Δ. ἔφθασε τὴν ἐπιοῦσαν εἰς τὴν νῆσον Πετσῶν. Καὶ ἐκεῖ, τίς δύναται νὰ πιστεύσῃ; ἀκόντισεν ὅλα τὰ εἶδη τῶν βελῶν κατὰ τοῦ στόλου προσωρμισμένου, καὶ τῆς πόλεως τῶν Πετῶν, ἔβλαψε πλοῖα, ἐκρήμνισεν οἰκίας, ἔσφαξεν ἀνθρώπους· ἐν συντόμῳ, ἐπράξεν ὅσα ἴσως οὐδ' αὐτὸς ὁ αἰμοχαρὴς Τοῦρκος ἤθελεν ἀποτολμήσει! Τὴν λεπτομερὴ ἔκθεσιν τῆς τραγικῆς αὐτῆς σκηνῆς βλέπει τις εἰς τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησίν μου ἀναφορὰν τῆς τοπικῆς Διοικήσεως τῆς δυστυχοῦς ταυτῆς νήσου (τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα).

Ἄς ὑποτεθῇ μίαν στιγμὴν, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Ε. Κ. Δ. ἦσαν δίκαιαι, καὶ ὅτι εἶχε δίκαιον νὰ μετέλθῃ καὶ βίαν. Δὲν εἶχεν ἀράγε ἄλλα μέσα βίας νὰ μετέλθῃ, ὅποια ὁ πολιτισμένος καὶ χριστιανικὸς κόσμος εἰς παρομοίας περιστάσεις μετέρχεται; ἔπρεπε τάχα νὰ μεταχειρισθῇ τοιαῦτα, ὅποια ἐμεταχειρίσθη ἐναντίον τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, μέσα; ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρήσῃ με καυστικὰς ὕλας νὰ καύσῃ ὅλον κληρον τὸν στόλον, καὶ νὰ καταστρέψῃ τὴν πόλιν τῶν Πετῶν; ἔπρεπε νὰ φονεύσῃ τόσον πλῆθος ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα ἀδυνάτων; Ἀφοῦ ἐπῆρε τὰς λείας, διατὶ ἐχώρησεν εἰς ἄλλας ἀπαιτήσεις, ὁποίας δὲν ἔκαμε πρὸς τὴν Κυβέρνησίν μου; Μὰ τὴν ἀλήθειαν! ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τῶν πράξεων τούτων, δὲν δύναται ποτὲ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ Ε. Κ. Δ. εἶχε τὸν σκοπὸν τῶν λειῶν, ἀλλ' ὅτι εἶχεν ἄλλον διόλου διαφορετικὸν σκοπὸν. Οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι, καὶ μολονότι ἐρεθίσθησαν εἰς τὸ ἄκρον, μολοντοῦτο οὔτε ἐν τ' ὑφὲι ἐτόλμησαν νὰ ρίψουν κατ' αὐτοῦ, σεβασθέντες, ὅχι κανὲν ἄλλο, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον τὴν σημαίαν τοῦ σεβαστοῦ Αυτοκράτορος.

Μολαταῦτα εἶναι βέβαιον, καὶ εἰς τοῦτο δὲν μένει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Ε. Κ. Δ. δὲν εἶχεν οὔτε ἴχνος δικαίου, ὅχι νὰ μετέλθῃ, ὅποιαν ἐναντίον τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ μετῆλθεν, ἀλλ' οὔτε καὶ μετρίαν βίαν ἀπεναντίας ὁ Ε. Κ. Δ. παρέβη τοὺς κανόνας τῆς οὐδετερότητος, ἐξουθένησε τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ κατεπάτησε τοὺς ὅρους τῆς φιλανθρωπίας ἐναντίον τῶν νόμων καὶ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν. Δι' ὅλα ταῦτα, ἐξ' ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεώς μου, διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Χερουδικοῦ Θρόνου τοῦ Ἱε-

ετου, καὶ ἐνώπιον τῶν Σεβ. θρόνων τῶν Χριστιανικῶν Ἐξουσιῶν, ἐναντίον τῶν δυναττικῶν καὶ ἀπανθρώπων πράξεων τοῦ Ε. Κ. Δ. καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν φιλόφρονον καὶ δικαίαν βοήθειαν τῶν Σεβαστῶν Χριστιανικῶν Ἐξουσιῶν καὶ τῆς Α. Κ. Β. Μ. τοῦ Αυτοκράτορος, ὅς τις ἐπαξίως σεμνύνεται μὲ το ὄνομα τοῦ Ἀποστολικοῦ θρόνου, πρὸς ἱκανοποιήσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἐξουθενηθέντων δικαιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἐν Ναυπλίῳ ἐκ τοῦ ἐπιθαλασσίου φρουρίου,
Τῇ 22 Ἰουλίου 1827.

Τ. Σ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Ἡ ἀναφορὰ τῆς τοπικῆς Διοικήσεως τῶν Σπειτῶν κατεχωρήσθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον Αρ. 51.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ, 9 Αὔγουστοῦ.

Τὸ παρελθὸν σάββατον, 6 τοῦ ἐνεστώτος, ἐφθασαν ἐνταῦθα ὁ Ἄγγλος Ἀντιναύαρχος κύριος Κόδριγκτον καὶ ὁ Γάλλος Ἰπποναύαρχος κύριος Δεριγνὴς, συνωδευμένοι μεθ' ἱκανῶν πολεμικῶν πλοίων. Σπουδαία συνδιαλέξεις ἐγένοναν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως κατ' εὐθείαν, καὶ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας κυρίου Γ. Γλαράκη.

Καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῶν Κραββάρων μᾶς βεβαιῶνουν τὴν ἐμφύχωσιν, ἥτις ἐκ νέου διεδόθη εἰς πολλὰ μέρη τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ἔντασιν, ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς ὅλους τοὺς κατὰ τὰς διαφορὰς θέσεις ἐυρισκομένους ὀπληρχηγούς. Τὸ Λεσίνι ἐχρησίμευσε κατὰ πολλὰ εἰς τοὺς ἡμετέρους ὡς ἐχυρὸν ὀρμητήριον, ἔκτος τῆς Κανδύλας, τοῦ Δραγαμίστου καὶ ἄλλων θέσεων, τὰς ὁποίας κρατοῦν καλῶς ὠχυρωμένοι, ἐκτάθησαν αἱ ἡμέτεροι ἕως εἰς τὰ σύνορα τῶν Κραββάρων, καὶ εἰσεχώρησαν καὶ εἰς Βενέτικον. Συνεκρότησαν νεωστὶ μάχην μὲ τοὺς ἐν Ναυπαύκῳ ἐχθρούς καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν.

Μὲ ὅλους τοὺς δολίους τρόπους, τοὺς ὁποίους μετεχειρίσθη ὁ Κιουτχὴς εἰς τὸ νὰ ἀπατήσῃ διαφορὰς ὀπληρχηγούς ἐκείνων τῶν μερῶν, τίποτε ἄλλο δὲν ἐκατόρθωσιν, εἰμὴ νὰ ἀναμνήσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπιστίαν τῶν Τούρκων, καὶ νὰ διεγείρῃ εἰς τὰς ψυχὰς των νέα αἰσθήματα ἐκδικήσεως κατὰ τῶν ἐξανδραποδισάντων τὸ Ἀνατολικόν. Ἀνατολικόν, Μισολόγγιον καὶ Ἀθῆναι ἡ μεγαλομῆτωρ πόλις εἶναι ποτισμένη ἀπὸ τὰ εἰσέτι ἀχνίζοντα αἵματα τῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν μας. Ἐκεῖ ἴστανται λαμπρὰ τρόπαια τῆς ἐλευθερίας μας· ἐκεῖ ἐντρομος κάθηται ὁ μιᾶρος Τούρκος καὶ προσμένει τὴν σφαγὴν του. Κραυγαὶ ἐκδικήσεως ἐκείθεν ἀκούονται, καὶ εἰς τὰς κραυγὰς πάλαι ἡ καρδιά τοῦ Ἑλλήνος ἐνθουσιάζεται, καὶ εἶναι ἔτοιμος νὰ ὀρμήσῃ ὡς λέων ἀπὸ τὸ ἄντρον, ὅπου κατέφυγε διὰ νὰ φυλάξῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν τιμὴν του. Ἐνθυμεῖται τὴν πολεμικὴν δόξαν, ἥτις ἐμεγάλυνε τὸ φρόνημά του, καὶ ἡ ἐνθὺμια αὐτὴ τὸν κάμνει ἀνίσυχον.

Πελοποννήσι, Ρουμελιώται καὶ Κρήτες, τὰ σπαθία σας ἐσχωρίασαν εἰς τὰς θάλας, καὶ πολλὴν καὶρὸν ἀνέστησε τοὺς χαίνοντες καὶ δεδιμένους Τούρκους νὰ μιάνωσι τὸ ἔδαφός σας, νὰ θερίσωσι τοὺς καρπούς σας καὶ νὰ ὑβρίσωσιν εἰς τὰ λείψανα τῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν σας. Πῶς καὶ παρῆθε, Ὁλλανδοὶ! ἀπ' οὗ δὲν ἐορτάσαμεν τὰς νίκας σας! Μὴ πῶς τάχα δὲν ῥέει πλέον τὸ ἡρώϊκον αἷμα εἰς ἰσὰς, ἢ μήπως ἀπὸ

κάματε! ὅχι· αἱ λυμένες σας θέλουν ἠγελεγήσῃ πάλιν τὴν δόξαν τῶν νυμφαγίων σας.

Εἰς ἀσαλεύτους βάσεις ἐθεμελίωσαμεν τὴν ἐλευθερίαν μας, ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη πολεμοῦντες κατὰ τῶν βαρβάρων τῶν τριῶν μερῶν τοῦ κόσμου. Θεία νεύσις προώρισε τὴν τύχην μας. Ἄς μὴ φανώμεν ἀνάξιοι αὐτῆς· ἄς δεῖξωμεν καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὰ πολιτισμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης ὅτι εἰμὲν εἰς κατάστασιν νὰ συνδεθώμεν μὲ αὐτὰ δι' ἀδελφικῶν δεσμῶν· ὅτι αἱ εὐχαί, τὰς ὁποίας κατεύθυναν πολλὰκις πρὸς τὸν κοινὸν πατέρα ὑπὲρ ἡμῶν, δὲν ἦσαν ἀδίκαι, καὶ ὅτι αἱ θυσίαι, τὰς ὁποίας ἔκαμαν καὶ κάμνουν ὑπὲρ ἡμῶν, δὲν γίνονται εἰς μάτην.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρὸ δύο σχεδὸν μηνῶν ὁ Γαλλικὸς ἐν Ἀλγερῇ Πρόξενος καθυβρίσθη ἀπὸ τὸν Δέην. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε δραστήρια μέτρα διὰ νὰ περιστείλῃ καὶ τιμωρήσῃ τὴν αὐθάδειαν ταύτην, στείλασα ἱκανὴν ναυτικὴν δύναμιν, τῆς ὁποίας μέρος φθάσαν ἐν καιρῷ, ἐμπόδισε τὴν ἐκπλευσιν δέκα περίπου πειρατικῶν πλοίων, καὶ ἐπρόσμενε τὴν ἀφίσιν καὶ τοῦ λοιποῦ διὰ ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐχθροπραξίας.

Καὶ εἰς Τούνεζι παρομοίως ἐγένετο τις καταπάτησις τῶν Γαλλικῶν δικαιῶν, ὅθεν ἡ Γαλλικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἐκτείνει ἤδη τὸν ἀποκλεισμόν της καὶ εἰς τὸ μέρος τοῦτο.

Ἐκ Λειψίας, 10 Ἰουνίου.

Αἱ ἀπ' Ἀρχτοῦ νεαραὶ εἰδήσεις στρέφονται ὅλαι περὶ τὸν πόλεμον Ἡ ἐν Κρονστάδ καθόπισις τοῦ Ρωσικοῦ στόλου, ἡ εἰς τοὺς ναυστάθμους τῶν ἐνδοτέρων μερῶν τοῦ βασιλείου καὶ μάλιστα εἰς Τούλαν ἐπικρατοῦσα μεγάλη ἐνέργεια, καὶ τέλος ἡ ἐν Ουϊάσμα γενεμένη παρὰ τοῦ Αυτοκράτορος μεγάλη στρατιωτικὴ ἐξέτασις ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Ρωσσία μελετᾷ σπουδαιότατα τὴν ἐπανάρθωσιν τοῦ ἀδίκου, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἐγκαταλείψασα ἐξ χρόνου εἰς τὴν διάκρισιν τῆς Ὀθωμανικῆς σπάθης, τὸ τόσον ἀξίον τῆς προστασίας τῆς ἔθνους.

Ὅτι δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις μᾶς ἀφαιρῇ πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῶν ἐνεστώτων σκοπῶν τοῦ Αυτοκράτορος Νικολάου, εἶναι ὅτι κατὰ τὰ εἰς τὸ παρελθὸν ὀκταήμερον ἐκ Πετροπόλεως φθάσαντα πρὸς ἡμᾶς γράμματα, ἐπρόσμενον ἐκεῖ, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Αυτοκράτορος, τὴν δημοσίευσιν προκηρύξεως περὶ τὰ Τουρκο-ἑλληνικὰ πράγματα ἀναφερομένης.

Μία τῶν ἐπιστολῶν τούτων περιέχει τὰ ἑξῆς: «Ἡμεῖς αἱ Ρῶσαι ἐλπίζομεν ὅτι τὸ μετ' οὗ πολὺ ἐκδοθησόμενον ἔγγραφον ὅλοι εἶναι συνθεμένον μὲ πνεῦμα κατὰ πολλὰ διάφορον ἀπὸ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ 1822, ἔτους ἐκδοθέντα μέχρι τοῦδε ἀπὸ τῶν γραφείων τοῦ ἑκμῆτος Νισσελρόδου.»

[le Constitutionnel.]

Τὴν ἐξῆς περὶ εἰρηνικοποίησεως τοῦ ἡμετέρου πολέμου συνθήκην τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας ἐλάβεμεν ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα Times, εἰς τὴν ὁποίαν καταχωρήσθη ὡς ἀξιωματικὸν ἀντιγραφον.

Ἐν Ὄρματι τῆς Ἀγίας καὶ Ἀδιαίρετου
τριαδος.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τοῦ ἡνωμένου βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ ἱρλανδίας, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας καὶ Ναυάρρας, καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, γινώσκοντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπιθέσθουν τέλος εἰς τὸν

αἱματώδη πόλεμον, ὁ ὁποῖος παραδίδων τὰς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας καὶ τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους εἰς ὅλας τὰς ἀτάξιας τῆς ἀναρχίας, προξενεῖ καθ' ἑκάστην νύχ ἐμπεδία εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν καὶ δίδει ἀφορμὴν εἰς πειρατείας, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον ἐκθέτουν τοὺς ὑπηκόους τῶν ὑψηλῶν συμφωνουσῶν Δυναμιῶν εἰς σημαντικὰς ζημίας, ἀλλὰ καθιστῶσιν ἀφροκτείναν ἀνάγκην τοῦ νὰ λαμβάνωνται μέτρα πολυέσχατο διὰ τὴν ὑπερασπίσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ κατὰσχισιν τῆς πειρατείας· καὶ ἐπειδὴ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τοῦ ἡνωμένου βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας καὶ Ναυάρρας, ἔλαβον πρὸς τούτους ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων τὴν θερμὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ μεσολαβήσωσι πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν, καὶ ἐπειδὴ ἔχουν αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες, ὡς καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ στηθῶν τὴν χάσιν τοῦ αἵματος, καὶ νὰ ἐμποδίσουν τὰ κακὰ παντὸς εἶδους, τὰ ὁποῖα ἐμποροῦν νὰ προέλθουν ἀπὸ τὴν ἐξακολουθεῖσιν τοιαύτης στάσεως τῶν πραγμάτων, ἀπεφάσισαν νὰ ἐνώσουν τὰς δυνάμεις των καὶ νὰ ρυθμίσουν τὰς περὶ τούτου ἐργασίας των δι' ἐπισήμου συνθήκης, μετὰ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀνακαλέσουν τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν διαμαχομένων μερῶν διὰ συμβιβασμοῦ, τὸν ὁποῖον ὑπαγορεύει ἐπίσης ἡ φιλάνθρωπία καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἡσυχίας τῆς Εὐρώπης.

Διὰ τοῦτο ἐδιώρισαν πληρεξουσίου των, νὰ συζητήσουν, ἐγκρίνουν καὶ ὑπογράψουν τὴν ῥηθείσαν συνθήκην· δηλαδὴ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἡν. Β. τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, τὸν ἐντιμότατον συλλελλήμον ὑποκόμητα Δούλεϋ, ἐκ τῶν Ομοτίμων τοῦ Ἡν. Β. τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, μέλος τοῦ Μερικοῦ Συμβουλίου τῆς Β. Α. Μ. καὶ πρῶτον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας καὶ Ναυάρρας, τὸν Πρίγκιπα Ιούλιον Κόμητα Πολιγνάκ, ἐκ τῶν Ομοτίμων τῆς Γαλλίας, ἱππέα τῶν ταγμάτων τῆς Χ. Α. Μ., ὑποστρατηγὸν τῶν στρατευμάτων του, μέγαν Σταυροφόρον τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Μαυρικίου τῆς Σαρδηνίας, καὶ Πρέσβυν του παρὰ τῇ Β. Α. Μ.

Καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, τὸν Χριστόφορον Πρίγκιπα τοῦ Λιέβεν, στρατηγὸν τοῦ περσικοῦ τῶν στρατευμάτων τῆς Α. Α. Μ., γενικὸν ἀνθυπαεπιστὴν του, ἱππέα τῶν ταγμάτων τῆς Ῥωσσίας, καὶ τῶν τοῦ Μαύρου καὶ τοῦ Κοκκίνου Ἀετοῦ τῆς Προσίας, καὶ τοῦ τάγματος τοῦ Γουέλφων τῆς Ἀνωβέρρας, Διοικητὴν μέγαν Σταυροφόρον τοῦ τάγματος τῆς Σπαθῆς καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλήμ, ἑκτακτον Πρέσβυν καὶ Πληρεξούσιον τῆς Α. Α. Μ. παρὰ τῆς Β. Α. Μ.

Οἱ ὁποῖοι κοινοποιήσαντες πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξούσια των, καὶ εὐρόντες αὐτὰ ἐν καλῇ τάξει, ἐσυμφώνησαν κατὰ τὰ ἑξῆς.

Ἀρθ. Α'. Αἱ συμφωνοῦσαι δυνάμεις θέλουν προσφέρει τὴν μεττείαν των εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν με σκοπὸν τοῦ νὰ κατορθώσουν συμβιβασμὸν μετὰ αὐτῆς καὶ τῶν Ἑλλήνων.

Αὕτη ἡ προσφορὰ τῆς μετετείας θέλει γέναι πρὸς τὴν εἰρημένην δυνάμιν [τὴν Πόρταν] ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης συνθήκης, διὰ δημοποιήσεως ἐγγράφου ὑπογεγραμμένης συμφωνῶς ἀπὸ τοῦς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πληρεξουσίου τῶν συμμάχων δυνάμεων, καὶ ταῦτοχρόνως θέλει ζητηθῆ καὶ ἀπὸ τὰ δύο διαμαχομένα μέρη ἀμέσως ἀνεκχωρῇ μετὰ αὐτῶν, ὡς προαποσπειρητικῶς ἀναπόρευκτος συμφωνία διὰ τὴν ἐναρξιν ὁποιασδήποτε διαπραγματεύσεως.

Ἀρθ. Β'. Ὁ προβληθεύμενος εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν συμβιβασμὸς θέλει ἐπιστηριχθῇ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας βάσεις. Οἱ Ἕλληνες θέλουν γνωρίζει τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Σουλτάνου, ὡς ὑπερέχοντος Κυρίου (superior lord-suzerain), καὶ κατὰ συνέπειαν αὐτῆς τῆς ὑπεροχῆς θέλουν πληροῦναι εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν βεσάλειον φόρον ἐτήσιον [relief], τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν θέλει διορισθῇ ἀπᾶς διὰ παντός, διὰ κοινῆς συγκαταθέσεως· θέλουν κυδερᾶσθαι ἀπὸ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας αὐτοὶ οἱ ἴδιοι θέλουν ἐκλέγει καὶ διορίζει· ἀλλ' εἰς τὸν διορισμὸν αὐτῶν ἡ Πόρτα θέλει ἔχει προαδιορισμένην τινὰ ἔηφον.

Διὰ νὰ κατορθωθῇ ἐντελὴς διαχώρισις μετὰ τῶν προσώπων τῶν δύο ἔθνων, καὶ διὰ νὰ προληφθῶσιν αἱ συγκρούσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι τὸ ἀναπόφευκτον ἐπόμενον τὸσον πολυχρονίου συγκυρίας, οἱ Ἕλληνες θέλουν κατασταθῇ κυριοὶ τῆς Τουρκικῆς ἰδιοκτησίας, τῆς τε ἐπὶ τῆς στερεᾶς καὶ τῆς ἐπὶ τῶν νήσων τῆς Ἑλλάδος κειμένης, ἐπὶ συμφωνία τοῦ ν' ἀποζημιώσουν τοὺς πρώην κτήτορας ἢ διὰ τῆς πληρωμῆς ἐτήσιου τινὸς ποσότητος, ἥτις θέλει προστεθῇ εἰς τὸν φόρον τὸν πληρωθεύμενον εἰς τὴν Πόρταν, ἢ δι' ἄλλης τινος συμφωνίας τῆς αὐτῆς φύσεως.

Ἀρθ. Γ'. Τὰ μερικώτερα αὐτοῦ τοῦ Συμβιβασμοῦ, καὶ τὰ ὅρια τῆς γῆς ἐπὶ τῆς στερεᾶς καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους, εἰς τὰς ὁποίας θέλει προσαρμολῇ ὁ Συμβιβασμὸς αὐτός, θέλουν ἀποφασισθῇ εἰς ἐπομένην διαπραγματεύσιν μετὰ τῶν ὑψηλῶν Δυνάμεων καὶ τῶν δύο ἀντιφερομένων μερῶν.

Ἀρθ. Δ'. Αἱ συμφωνοῦσαι Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ σωτήριον ἔργον τῆς εἰρηνεύσεως τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν θάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐξστέθησαν εἰς τὰ προηγουμένα ἔθρα, καὶ νὰ δώσουν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπους των ὅλας τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἡδὴ ὑπογεγραμμένης συνθήκης.

Ἀρθ. Ε'. Αἱ συμφωνοῦσαι Δυνάμεις δὲν θέλουν ζητῆσαι εἰς αὐτὰς τὰς συμφωνίας ὁποιανδήποτε αὐξήσιν ὀρίων γῆς, ὁποιανδήποτε ἀποκλειστικὴν ἐπιρροήν, ὁποιανδήποτε ἐμπορικὸν πλεονέκτημα διὰ τοὺς ὑπηκόους των, τὸ ὁποῖον οἱ ὑπῆκοι ὁποιοῦδήποτε ἄλλου ἔθνους νὰ μὴν ἐμποροῦν ἐπίσης ν' ἀπολαύσουν.

Ἀρθ. Στ'. Αἱ συμφωνοῦσαι τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ εἰρήνης, αἱ ὁποῖαι τελευταῖον ἤθελον ἐγκριθῇ μετὰ τῶν διαφερομένων μερῶν, θέλουν ἀσφαλισθῇ διὰ τῆς ἐγγυήσεως ἐκείνων τῶν Δυνάμεων ἀπὸ τὰς ὑπογεγραμμένας τὴν παρούσαν συνθήκην, αἱ ὁποῖαι ἤθελον κοινῇ ἀρτίλοι, ἢ ἰκναὶ νὰ δεχθῶσιν αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν. Το εἶδος τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς τῆς ἐγγυήσεως θέλει γινῆ ἀντὶν

παραμένοντων συμφωνιών μεταξύ των ὑψηλῶν Δυνάμεων.

Αρθ. Ζ. Η παρούσα συνθήκη θέλει επικυρωθῇ, καὶ αἱ επικυρώσεις θέλουν ἀλλαχθῇ εἰς δύο μῆνας, ἢ ὀγλογοῦν-
ερα, εἰ δυνατόν.

Εἰς πίστῳσιν τούτων οἱ ἀμοιβαῖοι Πληρεξούσιοι ὑπέ-
γραψαν καὶ ἐσφράγισαν τὸ παρόν.

Ἐγράφη ἐν Λονδίῳ τὴν 6 ἰουλίου 1827.

ΔΥΔΔΕΥ
ΠΟΛΙΓΝΑΚ.
ΛΙΕΒΕΝ.

Ἄρθρον συμπληρωτικὸν καὶ μυστικόν.

Ἐὰν ἡ ὀθωμανικὴ Πόρτα δὲν ἤθελε δεχθῇ ἐντὸς δια-
στήματος ἐνὸς μηνὸς τὴν προβληθενομένην μεσιτείαν,
αἱ ὑψηλαὶ συμφωνοῦσαι Δυνάμεις συμβιβάζονται εἰς τὰ
ἀκόλουθα μέτρα.

1. Θέλει δηλοποιηθῇ ἀπὸ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπό-
λει ἀντιπροσώπους των εἰς τὴν Πόρταν ὅτι τὰ δυσάρε-
στα ἐπικόλουθα καὶ τὰ δεινὰ, τὰ ὅποια δεικνύονται εἰς
τὴν φανεράν συνθήκην, ὡς ἀχώριστα ἀπὸ τὴν κατάστα-
σιν τῶν πραγμάτων, ἡ ὅποια διαρκεῖ εἰς τὴν Ἀνατο-
λὴν κατὰ τα τελευταῖα ἔξ ἔτη, καὶ τῆς ὁποίας κατα-
στάσεως τὸ τέλος δια τῶν μέσων, τὰ ὅποια ἐμπορεῖ
να μεταχειρισθῇ ἡ ὑψηλὴ Πόρτα, φαίνεται ἀκόμη μα-
κρὰν, ὑποχρεοῦνται τὰς ὑψηλὰς συμφωνοῦσας Δυνάμεις νὰ
λάβουν ἄμεσα μέτρα προσεγγύσεως μετὰ τοὺς Ἕλληνας.

Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι αὐτὴ ἡ προσέγγυσις θέλει γενῇ
δια τῆς συστάσεως ἐμπορικῶν σχέσεων μετὰ τοὺς Ἕλλη-
νας, ἀποστελλομένων πρὸς αὐτοὺς ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ
καὶ ἀντιπεμπομένων ἐκ μέρους αὐτῶν Προξένων, καθ' ὅσον
καιρὸν ἤθελον ὑπάρχει παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀρχαὶ ἀρμό-
διαι εἰς τὴν συντήρησιν παρομνίων σχέσεων.

2. Ἐὰν ἐν τῷ ῥηθέντι διαστήματι τοῦ ἐνὸς μηνὸς ἡ
Πόρτα δὲν ἤθελε δεχθῇ τὴν ἀνακωχὴν τὴν προβαλλο-
μένην εἰς τὸ Α. Ἄθρον τῆς φανερᾶς συνθήκης, ἢ ἐὰν οἱ
Ἕλληνες ἀρνηθῶσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ τοῦ ἀρθροῦ, αἱ
ὑψηλαὶ συμφωνοῦσαι Δυνάμεις θέλουν δηλώσει εἰς ἐκεί-
νο των διαμυχομένων μερῶν, τὸ ὅποῖον ἤθελεν ἐπιθυμή-
σει τὴν ἐξακολούθησιν των ἐχθροπραξιών, ἢ καὶ εἰς τὰ
δύο μέρη, ἂν εἶναι ἀνάγκη, ὅτι αἱ ῥηθεῖσαι ὑψηλαὶ Δυ-
νάμεις ἔχουν σκοπὸν νὰ βάλουν εἰς πρᾶξιν ὅλα τα μέσα,
τὰ ὅποια αἱ περιστάσεις ἐμποροῦν νὰ ὑπαγορεύσουν εἰς τὴν
φρόνησιν των, διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὸ ἄμεσον ἀποτέλε-
σμα τῆς ἀνακωχῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν, προλαμβάνου-
νται καθ' ὅσον δύνανται καὶ ἐκ συγκρούσιν μετὰ τῶν
ἀντιπεμπομένων μερῶν. Καὶ τῶντι ἀμέσως μετὰ τὴν ῥη-
θεῖσαν δὴλωσιν αἱ συμφωνοῦσαι ὑψηλαὶ Δυνάμεις θέλουν
μεταχειρισθῇ συμφώνως ὅλα των τα μέσα δια τὴν ἐκτέ-
λεσιν τούτου τοῦ σκοποῦ χωρὶς ὅμως νὰ πάρουν ὅποι-
ονδήποτε μέρος εἰς τὰς μεταξὺ των δύο διαφερομένων
μερῶν ἐχθροπραξίας.

Ἐπομένως αἱ ὑψηλαὶ συμφωνοῦσαι Δυνάμεις ἀμέσως
μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παρόντος συμπληρωτικοῦ καὶ
μυστικοῦ ἀρθροῦ, θέλουν πέμψει ὁδηγίας συμπτωματικὰς,
συμφώνους μετὰ ὅσα κατὰ πρόβλεψιν ἐσυμφωνήθησαν, πρὸς
τοὺς Ναυάρχους τοὺς κυβερνοῦντας τοὺς σπάλους των εἰς
τὰς θαλάσσας τῆς Ἀνατολῆς.

3. Τελευταῖον, ἐὰν ἐναντίον πάσης προσδοκίας αὐτὰ
τα μέτρα δὲν ἤθελον ἀρκέσει εἰς το νὰ κάμουν τὴν ὀθ.
Πόρταν νὰ δεχθῇ τὰ προβλήματα των ὑψηλῶν συμφω-
νοῦσων Δυνάμεων, ἢ ἐὰν παλιν οἱ Ἕλληνες ἀπορρίψουν τὰς
ὑπὲρ αὐτῶν συμφωνίας τὰς γενομένας εἰς τὴν σημερινὴν συν-
θήκην, αἱ ὑψηλαὶ Δυνάμεις οὐχ ἥττον θέλουν ἐξακολου-
θῇσι το ἔργον τῆς εἰρηνοποιήσεως ἐπάνω εἰς τὰς με-
ταξὺ αὐτῶν συμφωνηθείσας βάσεις, καὶ κατὰ συνεπειαν
δίδουν ἀπὸ τοῦ νῦν τὴν ἄδειαν εἰς τοὺς ἀμοιβαίους ἐν
Λονδίῳ ἀντιπροσώπους των νὰ συζητήσουν καὶ προσ-
διορίσουν τὰ μετὰ ταῦτα μέτρα, εἰς τὰ ὅποια ἐμπορεῖ
νὰ γένῃ χρεῖα νὰ καταφύγουν.

Τὸ παρὸν συμπληρωτικὸν καὶ μυστικὸν ἄρθρον θέλει
ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχύν, ὡς ἂν ἦτο καταχωρισμένον κατὰ
λέξιν εἰς τὴν σημερινὴν συνθήκην. Θέλει δὲ επικυρωθῇ,
καὶ αἱ επικυρώσεις του θέλουν ἀλλαχθῇ συγχρόνως μετὰ
τῆς ῥηθείσης συνθήκης.

Εἰς πίστῳσιν τούτων οἱ ἀμοιβαῖοι Πληρεξούσιοι ὑπέ-
γραψαν καὶ ἐσφράγισαν αὐτὸ.

Ἐγράφη ἐν Λονδίῳ τὴν 6 ἰουλίου 1827.

ΔΥΔΔΕΥ
ΠΟΛΙΓΝΑΚ.
ΛΙΕΒΕΝ.

ΕΚ ΛΟΝΔΙΝΟΥ, 12 ἰΟΥΛΙΟΥ.

Ἀπὸ γράμμα ἐκ Παρισίων ληρθέν σήμερον δι' ἐπίτηδες ταχυδρό-
μου βεβαιεῖται, ὅτι οἱ ἡνωμένοι στόλοι τῆς Ρωσσίας, Γαλλίας, καὶ
Ἀγγλίας, εἰ ὅποιοι εἶναι ἐν τῷ συνέρχεσθαι εἰς τὴν Μεσόγειον, θέ-
λουν συντεθῇ ἀπὸ 39 πολεμικὰ πλοῖα, καὶ ὅτι τὸ ἀνάλογον ἐκεί-
νης των τριῶν δυνάμεων εἰς πλοῖα, κανόνια, καὶ ἀνθρώπους, θέ-
λει εἶναι, ὅσον τὸ δυνατόν, ὡς ἐγγιστα ἴσον.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Εἰς τὰ πρωτοτυπωθέντα φύλλα τοῦ προηγουμένου
Ἄρ. 51 τῆς Γεν. Ἐφ. Σελ. 1, Στήλ. 2, Στιχ. 14 διορθωτέον εἶναι
28 πρὸς τὴν 29.